

پیش‌گفتار

ما انتظار داشتیم که "سامان نو" دستکم پس از انتشار چهار یا پنج شماره در کانون توجه پژوهش‌گران، منتقدان و فعالان سیاسی قرار گیرد، مطالعه و نقد شود. بر خلاف این پیش‌بینی، اما، پس از انتشار دو شماره، نظریه‌های فراوانی به زبان‌های مختلف دریافت کردیم. و با تشویق‌های دلگرم‌کننده و انتقادهای سازنده‌ی بسیاری رو به رو شدیم که به ناگزیر می‌باید دامنه‌ی کار و همکاری، به ویژه ترجمه از زبان‌های متفاوت، گسترش می‌یافت. تناسب تألیف و ترجمه، انسجام موضوعی هر شماره و سرانجام تقسیم کار در ساختاری متناسب با این نیازها و تلاش‌ها صورت می‌گرفت. به هر روی، برآیند این نظریه‌ها به تشکیل چندین جلسه منجر شد و موارد زیر را به بحث گذاشت:

- چندگونگی مقالات و نبود درونمایه‌ای پیوندبخش که کل نشریه را انسجام بخشد،
- رایه‌ی بحث‌های مداخله‌گر برای تحقق یافتن گفتگو و نقد مداوم،
- شیوه‌ی نگارش و طولانی نویسی و همچنین ویرایش مطالب،
- مسائل فنی نشریه‌ی الکترونیکی و رایه‌ی هرچه بهتر آن،
گفت و گو و پرداختن به این نیازها، اگر چه انتشار شماره‌ی سه نشریه‌ی "سامان نو" را اندکی به تأخیر انداخت اما، به راه کارهایی انجامید که برای تداوم این کار مهم ضرورت داشت.

□ شورایی از نویسندگان، مترجمان و ویراستاران دست‌اندرکار "سامان نو" به طور موقت - هیأت تحریریه - بر گزیده خواهد شد تا بتواند روند درونی و چرخه‌ی نشریه از تولید تا نشر را هماهنگ و تنظیم کند؛
□ همگرایی درونی برای بازتاب مباحث پویای نظری سوسیالیستی در سطح جهانی و پیوند آن با جنبش چپ را برنامه‌ریزی و مدیریت کند؛
□ با استفاده از همه‌ی امکانات موجود برای رسیدن به هدف‌هایی که در پیش‌گفتار "سامان نو" شماره‌ی یک و دو ترسیم شده است، از جمله نشر نظریه‌ها و پژوهش‌های جدید و همچنین پرهیز از تکرار کلیشه‌ای مبانی نظری، ارتباط تنگاتنگ با سوسیالیست‌های جوان ایرانی و خارجی در جهت ارتقای کیفی "سامان نو" تلاش شود.

"سامان نو" تلاش می‌ورزد تا اعتبارخویش را از جنبش سوسیالیستی و از خیزش‌های اجتماعی علیه ستم طبقاتی در جهان امروز کسب کند. این فصلنامه‌ی پژوهشی از آن کسانی است که به امر خودرهایی کارگران، زحمتکشان و ستمدیدگان باور دارند و تبلور آن را در مبارزه برای "سوسیالیسم از پایین" می‌دانند.

مهرماه ۱۳۸۶

